

HJARTALIGA VÆLKOMIN Á ÓLAVSØKU!

Tað er altíð ein fragd sum borgarstjóri í høvuðsstaðnum at fáa høvi at bjóða tykkum øllum vælkomnum á ólavsøku.

Hesir dagar eru millum bestu løtur á árinum. Vit hitta vit familju, vinir og kenningar, og hesar hásum-mardagarnar er vegurin stuttur til brosið. Hesa ljósu ársins tíð er lyndið lætt og lagið kátt.

Eitt nýtt ár, ein nýggj ólavsøka. Ólavsøkan snýr seg bæði um at endurnýggja hana við tí innihaldi, vit sjálv geva henni. Hon snýr seg um góða felagsskapin, um ætt og vinir, stuttleika og undirhald, álvara og gaman. Ja, hon snýr seg um, at vit hugsa um hvønn annan og geva

okkum stundir til bara at vera til.

Ólavsøkan er høgtíð og tjóðardagur okkara, men á mangan hátt øðrvísi og innihaldsríkari enn tjóðardagar í øðrum londum. Vit eru tí fegin um taka ta ábyrgd, tað er at fyriskipa og halda veitsluhátíð froyinga í høvuðsstaðnum.

Botnurin undir tjóðarhátíð okkara er minnið um Ólav Halga, sum fall á Stiklastøðum tann 29. juli í árinum 1030.

Ólavur Haraldsson, sum hann æt, var víkingur og krígismaður, og tað broyttist ikki stórvegis eftir, at hann hevði tikið við kristnari trúgv.

Hans Jacob Debes, sáli, segði í útvarpsfyrilestri fyri fyrati árum síðani, at hesin norsk kongur fekk størri

týdning og størri vald í ríki sínum í deyðanum enn í lívinum.

Har Ólavur fall, kom lekjandi kelda upp, blóð hansara hevði grøðandi meg, haltandi fóru at ganga og blind fingur sjónina aftur. Og eisini gekk hann í dreymsi fyri fólki við áminningum og ávaringum.

Somuleiðis máttu hár og neglir á deyða likami hansara skerast á hvørjum ári, og tí bleiv hann halgi-menni hjá kirkjuni – og eisini her á landi minnst vit hann enn.

Høvuðsstaðurin mennist skjótt. Býurin fjølgast og víðkast stóðugt. Virksemað veksur, og tí herðast krøvini eisini. Vit kunnu av sonnum siga, at tað gongur væl í høvuðsstaðnum. Hetta krevur stóðugt nýggjan

hugburð av okkum, sum eru vald at tæna býi og bygd, so Havnin er væl búgvin at lofta avbjóðingunum fyri framman.

At ólavsøkan eisini er størsta ítróttarstevnan hevur serligan týdning í hesum døgum, nú vit bjóða høvuðsstaðin fram til fleirtjóða kappingar. Okkara ítróttalív mennist við rúkandi ferð, og stór framstig eru og verða gjørd, sum lyfta okkum upp og gera okkum sjálvsøgd sum vertir fyri altjóða kappingum.

Ólavsøkan er ein verulig fólkslig veitsla og ein hátíð fyri alla familjuna. Tað er ein hjartatáttur at hitta familju, vinir og kenningar her.

Men nú leggja vit gerandisdagin frá okkum eina løtu og njóta alt tað,

sum knýtir okkum saman. Tøkk fá tit mongu, sum sjálvboðin veita tykkara týðandi íkast á ólavsøku. Sjálvboðna arbeiðið styrkir samanhaldið og hugnar so væl um býin hátíðardagarnar.

Nú leggja vit gerandisdagin frá okkum eina løtu. Nú er tjóðarhátíð.

Eg fari at enda at ynskja tykkum góða samveru og takki fyri, at eg kundi bera tykkum eina heilsu úr høvuðsstaðnum umframt fáa høvið til vegna Tórshavnar kommunu at ynskja tykkum øllum eina góða ólavsøku.

*Annika Olsen
borgarstjóri*